



1898 – 1993



ЛИСТ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „ДЕСАНКА МАКСИМОВИЋ“ – ГОРЊИ МИЛАНОВАЦ  
ГОДИНА II \* БРОЈ 4 \* ЈУН 1997 \* ПРИМЕРАК 2 ДИНАРА

## ЗБОГОМ МОЈИХ ПЕТНАЕСТ ГОДИНА

ЛЕТОПИС '96/97

16. V 1997.

### ДАН ШКОЛЕ

Рођендан песникиње Десанке Максимовић, као Дан школе, обележен радно и свечано.

По завршетку наставе за ученике изведен пригодан програм, а потом одржана свечана седница колектива у Издвојеном одељењу Враћевшница, на којој је директор школе **Милета Мијаиловић** говорио о раду и постигнутим резултатима, а **Јовица Царевић**, председник Школског одбора, уручио признања и јубиларне награде.

Златник са ликом Десанке Максимовић добиле су пензионисане раднице - учитељица **Милица Милошевић** и помоћно-техничке раднице **Вера Ерић** и **Живана Стевановић**.

За тридесет година рада награђени су наставници: **Миланка Вучићевић**, **Дивна Живковић**, **Петар Илић** и **Милимир Продановић**. Награде за двадесет година рада добили су: учитељица **Верка Вуковић** и помоћно-технички радници **Раденко Максимовић** и **Велизар Савић**. За десет година рада награђенису: професор **Софка Радојичић**, учитељица **Мирјана Лaziћ** и **Гордана Урошевић** и помоћно-технички радници **Петрија Стевановић**, **Радисав Пантелић** и **Душко Јоксић**.

Поводом празника изашао трећи по реду број школског листа "Врт дечињства".

*Миливоје Трнавац, насловник*

Пењем се на воз. Воз који води у будућност. Путајем. Стижем ти у загрљај, живи. Све ово остаје за мном. свих петнаест година. Идем даље.

Понекад седнем, гледам залазак сунца и размишљам. Сав овај живот као да је прошао за трен. Нисмо ни осетили. Али, знам: сунце ће се поново родити. А ми? Ми настављамо даље. Живимо.

### ПОЗИВ

*Не плачимо за корацима  
уснулих шрава.  
Роса ће осмех да нам чува.  
Пођимо у загрљај вешру  
Мисли мрачне да нам  
расћера.*

*Снежана Михајловић, VIII<sub>2</sub>*

Ето, остаје нам то све у сећању. Све те лутке, ти кликери, лопте и ко зна шта све још. Прва љубав, први пољубац. Зар то неко може заборавити?

Младост је једна. И знам, једнога дана, ко зна кад, жалићемо за њом. Јер, младост једино је сунце у овом тамном животу.

И некада, негде, кад будемо сами, сетићемо се свега. Пребираћемо по мислима и све ће нам се вратити. Али младост остаје, остаје ових петнаест година за нама.

Волим живот. Волим га лепотом својих петнаест година. Желим да упијем сваки трен до сада проживљен. Тако бих радо, понекад, причала неком о томе. Причала бих и причала... Дуго. А колико тога би остало недоречено!

Једна песма каже: "Боље бити пијан него стар..." Ех!

Све те успомене, сва сећања ставила бих у једну кутију и запечатила. Послала бих је негде далеко, у бескрај. Неко би је можда, отворио и схватио да је некада негде живела једна млада генерација. Имала је само петнаест година, а хтела је све.

И ево, када знамо да ће се сунце поново родити, да ће сванути нови дан, ми живимо живот даље. А ја, само за крај, изговарам: "ЗБОГОМ МОЈИХ ПЕТНАЕСТ ГОДИНА!"

*Ана Николић, VIII<sub>1</sub>*



*Ивче - липорез*

*Милена Поњавић, VI<sub>2</sub>*



## ЗАВИЧАЈНА ЗНАМЕЊА

ГРАДСКИ ТРГ  
СУСРЕТ ПРОШЛОСТ И САДАШЊОСТ

Центар Горњег Милановца је особен споменички комплекс, место где се срећу прошлост и садашњост. Ту, на тргу који окружује најстарија здања града – окружно начелство, црква и школа – у незаборав су уклесане знамените личности и догађаји овога краја. Тиме Горњомилановчани по мери сопствених могућности и умења исказују дужно поштовање према својим прецима и њиховим делима.

## ЗГРАДА ОКРУЖНОГ НАЧЕЛСТВА

Ово је споменик архитектонског значаја и историјске вредности. Зграда је саграђена 1854. године. Најстарија је зграда суда у Србији. Не зна се ко је њен пројектант, а градио ју је "инжињир Шуле из Панчева". У њој је војвода Живојин Мишић 20. новембра (3. децембра по новом календару) 1914. године издао наређење за почетак Радничке офанзиве која је означила почетак офанзивног дела Колубарске

*сѝрек будућим покољењима како се бори и жртвује за народ, оштрабину и слободу."*

Славна победа у Колубарској бици подигла је углед Србије код савезника. Иначе Колубарска битка и стратегија у њој примењена и данас се изучавају готово на свим војним академијама у свету.

Умни Горњомилановчани нису дозволили да ова зграда буде срушена.



битке, једне од најблиставијих победа српске војске у Првом светском рату.

На згради се налази спомен -плоча која о томе говори:

*„Рудничка офанзива ошпоче 20. новембра 1914. Тога дана Прва српска армија до заповести коју из овога зданија издаде ВОЈВОДА Живојин Мишић пређе у наступање и са ошталом српском војском за 12 дана иштера непријатеље из Србије.*

*Овом спомен-плочом Рудничани обележише овај историјски дан, 3. децембар 1914. године.*

*У знак захвалности палим херојима и ошталим учесницима и као под-*

Реконструисали су је и у њу ће сместити институције културе и информисања. Испред зграде, на мермерном постаменту, у камену исклесана, постављена је спомен-биста војводе Живојина Мишића, првог и једног почасног грађанина Горњег Милановца, док су у белим каменним громадима исклесани споменици кнеза Александра Карађорђевића (откривен 21. априла 1996) и војводе Милана Обреновића (откривен 21. априла 1995). Аутор сва три знамења је Горњомилановачки вајар Небојша Савковић Нес.

*Миливоје Трнавац, насѝ.*

**Нађи времена да се осврнеш око себе  
– У саможивости дан је сувише кратак**

*(Из Ирске молишве)*

ОСНОВНА ШКОЛАЋ  
„ДЕСАНКА МАКСИМОВИЋ“  
ГОРЊИ МИЛАНОВАЦ

Одлуком Скупштине општине Горњи Милановац, број 1-06-12, од 22. XI 1991. године, основана је Четврта основна школа. Ова најмлађа школа у граду настала је деобом Основне школе "Момчило Настасијевић", чији је скучен и неуслован простор у почетку користила за рад. Од 15. маја 1993. године Школа носи име песникиње Десанке Максимовић.

У модерну зграду (осам учионица) Школа је уселена 3. маја 1995, док је физкултурна сала предата на употребу 3. децембра 1995. године. У току је трећа фаза изградње (осам учионица и сала за опште намене).

Подручје Школе обухвата северни део града (од улица: Радича Поступовића, Јованке Радаковић и Кнеза Александра Карађорђевића од броја 153) и насељена места: Велереч, Неваде, Сврачковци, Мајдан, Мутањ, Горња Врбава, Доња Врбава, Доња Црнућа, Бело Поље, Липовац, Прњавор, Враћевшница и Горња Црнућа.

У складу са одредбама Правилника о мерилима за утврђивање цене услуга у основној школи (Сл. гласник РС, бр. 42/93), Школа се сврстава у тип школе са 24 одељења, јер у свом саставу има 19 физички издвојених одељења на удаљености 5-25 км од матичне школе.

Школске 1996/97. године наставу похађа 887 ученика распоређених у 40, и то:

- у матичној школи у Г. Милановцу 615 (21 одељења)
- у осморазредној школи у Враћевшници 182 (10 одељења)
- у четвороразредној школи у Г. Црнући 7 (неподељена школа)
- у четвороразредној школи у Белом Пољу 6 (неподељена школа)
- у четвороразредној школи у Д. Врбави 26 (2 комбинована одељења)
- у четвороразредној школи у Г. Врбави 6 (неподељена школа)
- у четвороразредној школи у Сврачковцима 24 (2 комбинована одељења)
- у четвороразредној школи у Мајдану 15 (неподељена школа)
- у четвороразредној школи у Мутњу 6 (неподељена школа)

Школа запошљава 70,03 радника, од тога 50 у настави. (Број припадајућих радника по Нормативу је 78,04.)

\*\*\*

Први број школског листа, симболично названог "Врт Детињства", изашао је 16. маја 1996. године поводом обележавања петогодишњице постојања и прве годишњице рада Школе у новоизграђеном објекту.



Реч Милеѝе Мијаиловића, директора школе,  
на исѝраћају осмака (10. VI. 1997)

## ВЕРУЈЕМ У ВАС

*Пошѝована Децо,*

Учитељи и наставници наших слављеника – наших осмака.

Добро дошли на ову свечаност која је посвећена растанку са првим учитељима, првим наставницима, другом и другарицом из школске клупе...

Сваки растанак уједно је и крај и почетак.

Крај великог периода који се зове детињство и почетак једног још већег што се зове младост и одрастање.

Много тога се променило од оног давног септембра када сте уздрхтали, плашљиви и радознали, држећи се мајци за руку, ушли први пут у школу.

Године су пролазиле, ви сте расли, напредовали...

Било је лепих тренутака, игре, радости, учења, понека цедуљица симпатичном другу, другарици...

Било је можда и суза, нечега чега не желите да се сетите.

Надајмо се да тога другог није било много, да ми наставници нисмо много грешили...

Верујте нам: свима вама ми смо желелеи увек само најбоље – и кад смо вас хвалили, и кад смо вас грдили и кажњавали.

Ја вам као ваш директор вечерас опраштам све ваше несташлуке. Опраштају вам то, верујем, и ваши наставници: и несташлуке и неке ненаучене лекције.

И зато свима вама вечерас једно велико хвала на заједничком труду и успешној сарадњи која се зове – учење.

Ипак, желим посебно да захвалим оним ученицима који су својим радом, својим резултатима на бојним такмичењима, допринели афирмацији наше школе, афирмацији својих наставника. Да поменем најистакнутије:

**Весковић Ивана,**  
**Вучићевић Катарина,**  
**Лазић Снежана,**  
**Михаиловић Снежана,**  
**Николић Ана,**  
**Стојановић Јелена**

Вечерас се растајемо. Ви одлазите даље, у своју младост.

На том најлепшем путу у животу желим вам сваку могућу срећу: да упишете и завршите школе које желите, да у животу радите оно што волите, да budete срећни и здрави.

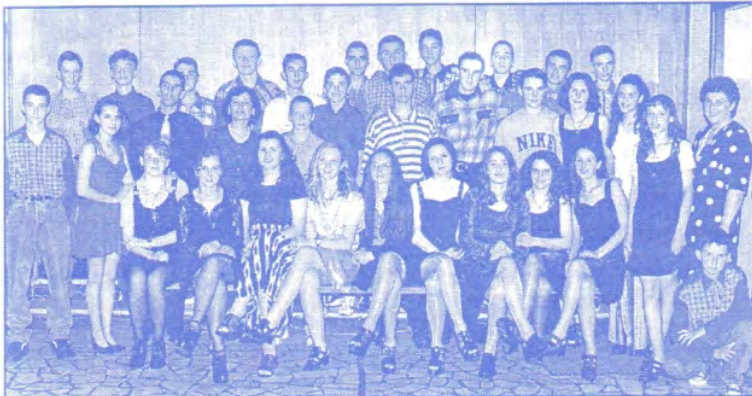
Верујте у себе. Пронађите себе тамо где ћете бити оно што јесте, где ћете бити најбољи.

Ја верујем у вас и мислим да међу вама има и будућих уметника, и научника и изузетних мајстора, а можда и неки мој клуга.

Свеједно, штогод да одаберете, надам се, биће то оно право.

Вечерас оставите све бриге, будите раздрагани и весели као што сте лепо

*Срећно, грађа наша децо!*



Снимак за усѝмену: осми два на мајѝурској вечерѝ

## СА СЕДНИЦЕ ВЕЋА

## РЕЧИ И БРОЈКЕ

Сеница Већа VIII разреда поводом завршетка другог полугодишта школске 1996/97. године, одржана је 12. јуна 1997. године.

### Преглед бројног стања и успеха

Разред и Број	Успех					
	учен.	(5)	(4)	(3)	(2)	(1)
одељењ						
VIII-1	30	4	11	11	1	3
VIII-2	33	10	7	12	2	2
VIII-3	29	6	7	16	-	-
VIII-1/Вр.	16	4	4	5	-	3
VIII-1/Вр.	19	4	7	5	-	3
Свега	127	28	36	49	3	11

### Недовољне оцене по предметима

Српски језик 8 (VIII-1: 3; VIII-2: 1; Враћевшница: 4)  
 Енглески јез: 6 (VIII-1:3; VIII-2: 2; Враћевшница: 1)  
 Физика: 6 (VIII-1:3; VIII-2: 1; Враћевшница: 2)  
 Математика 8 (VIII-1:3; VIII-2: 1; Враћевшница: 4)  
 Историја 1 (Враћевшница: 1)  
 Биологија: 1 (Враћевшница: 1)

### Владање

Због грубог кршења дисциплине кажњено је 12 ученика смањењем оцене из владања (врло добро: 1; добро: 1; задовољавајуће: 7; незадовољавајуће: 3).

### Добитници посебних диплома

За изузетан успех из пјединих предмета посебне дипломе су добили:

1. Јелена Милић, VIII-1 (физичко васпитање)
2. Ана Николић, VIII-1 (српски језик и енглески језик)
3. Снежана Михајловић, VIII-2 (српски језик, географија и физичко васпитање)
4. Снежана Лазић, VIII-2 (српски језик и физичко васпитање)
5. Вила Кањевац, VIII-3 (географија)
6. Марија Живковић, Враћевшница (физичко васпитање)
7. Драган Јоксић, Враћевшница (биологија)
8. Дејан Петровић, Враћевшница (српски језик)
9. Никола Чаровић, Враћевшница (српски језик, историја, физика, математика и физичко васпитање)

### Добитници дипломе "Вук Караѝић"

1. Ана Николић, VIII-1
2. Снежана Михајловић, VIII-2
3. Никола Чаровић, Враћевшница

### Ученици генерације

Ана Николић, VIII-1  
 Никола Маровић, Враћевшница



## ЛЕТОПИС '96/97

19. V 1997.

МИНИСТАР ПРОСВЕТЕ  
У НАШОЈ ШКОЛИ

Министар просвете у Влади Републике Србије, проф. др **Јово Тодоровић**, са својим сарадницима посетио нашу школу. Том приликом разговарало се о обезбеђењу средстава за трећу фазу изградње наше школе (осам учионица) и за опремање ђачке кухиње. У разговору су учествовали начелник Моравичког округа **Милош Нешовић**, председник и потпредседник СО Горњи Милановац **Дражимир Марушић** и **Рајко Нешковић**, начелник Одељења Министарства просвете из Краљева **Слободан Симовић** и **Милета Мијаиловић**, директор школе.

Договорио је да Министарство школе одобри 50 милиона за опремање кухиње.

Одељење 1-2, које је министар Тодоровић посетио по својој жељи, добило је награду у износу од пет милиона екскурзије.

29. V 1997.

ЗДРАВСТВЕНО  
ПРЕДАВАЊЕ

У оквиру Недеље заштите здравља уста и зуба (26 - 31. мај), докторица **Зорица Мећава** одржала здравствено предавање за ученике. Превентивна заштита здравља уста и зуба и значај хигијене.

Нађи времена за  
љубазност  
– Љубазност  
отвара пут ка срећи

(Из Ирске молишве)

## Домѝи и ѝризнања

## МОЗАИК ПОРТРЕТА



**АНА НИКОЛИЋ** (VIII-1 – ученик генерације у матичној школи. Добитник је дипломе "Вук Караџић" и посебних диплома за српски и енглески језик. Победник школских и општинских такмичења из српског језика (од VI до VIII разреда) и учесник окружних. Победник школског и општинског такмичења из енглеског језика (VIII). Победник школског такмичења из биологије (VII)...



**НИКОЛА ЧАРОВИЋ** (VIII, Враћевшница) – ученик генерације у Издвојеном одељењу Враћевшница. Добитник дипломе "Вук Караџић" и посебних диплома за српски језик, историју, физику, математику и физичко васпитање. Учесник такмичења из математике, српског језика, биологије, физике и историје. Најзначајнији успеси: победник на општинском, други на окружном и учесник републичког такмичења из историје (VIII разреда); трећи на кросу у Такову (VIII).



**СНЕЖАНА МИХАЈЛОВИЋ** (VIII-2) – добитник дипломе "Вук Караџић" и посебних диплома из српског језика, географије и физичког васпитања; кадеткиња РК "Типопластика"; трећа награда за дечије прозно стваралаштво на Првом југословенском меморијалу "Гордана Брајовић" у Алексинцу 1997.



**ДРАГАНА СТЕФАНОВИЋ** (VII-2) – одличан успех из свих наставних предмета; после успеха на школском и општинском такмичењу из српског језика – освојила треће место на окружном такмичењу и била кандидат за учешће на републичком ('96/97).



**СЛАВИЦА ЈОВИЋЕВИЋ** (VII-2) – одличан успех из свих наставних предмета; посебно се истиче у настави српског језика: треће место на окружном такмичењу ('96/97).



**ЈОВАНА МИЛОВНОВИЋ**, (VI-1) – одликаш, учествовала на такмичењима из математике и српског; досад највећи успех – треће место на окружном такмичењу из српског језика ('96/97).



**МИЛИЦА САВИЋ**, (V-3) – одликаш; освајањем трећег места на окружном такмичењу из српског језика ('96/97) најавила се као такмичар чије време тек долази.

ПОБЕДА НА КРОСУ  
„ТАКОВСКИ УСТАНАК“

На угледној атлетској манифестацији републичкога ранга, кросу "Таковски устанак" (11. април 1997) наша школа била је екипни победник: пионери освојили прво, а пионирке треће место.

Одзив ученика наше школе био је велики (135 такмичара), а за постигнути успех најзаслужнији су били: **Никола Чаровић** – VIII Враћевшница (3. место); **Бојана Томовић** – VII-2 (5); **Никола Милојевић** – VIII-1 (9); **Владимир Симеуновић** – VI-2 (10); **Јелена Милић** – VIII-1 (6) и **Јелена Прекић** – VI, Враћевшница (14).



## „НЕВЕНОВА“ ЧЕСТИТКА ЛИТЕРАРЦИМА

Од организатора Фестивала деце песника у Савином Селу, новосадског листа за децу "Невен", стигло је крајем маја у нашу школу писмо-честитка. У њему **Стеван Бељански**, уредник "Невена", каже да су ученици и наставници наше школе "допринели да Невенов Фестивал деце песника у Савином Селу буде оплемењен са безброј маштовитих поетских радова", те да "само због ограниченог броја учесни-



ка заврше смотре нису могли да се нађу на фестивалској свечаности". Уредник "Невена", такође, изражава наду да ће наши млади песници Невеновом Фестивалу "и убудуће из чиста срца и милог ока даровати своје најтананије мисли..."

Радове на Фестивал у Савином Селу послали су: **Катарина Вучићевић** – VIII-2, **Снежана Михајловић** – VIII-2 (обема објављена по песни у књизи-зборнику ЧАР-ПТИЦА.

**Вања Петровић** – V-1, **Бојана Петровић** – VI-2 и **Милена Поњавић** – VI-2.

## ГОРЊОМИЛАНОВЧАНИ НА ДОЈРАНУ

Педесет ученика II – VIII разреда из основних школа наше општине летоваће од 31. јула до 10. августа да Дојранском језеру.

Овај бесплатни десетодневни аранжман намењен је сиромашним ученицима и ученицима нежнијег здравља, а обезбедио га је Општински одбор Црвеног крста. Ученике за летовање, према утврђеним критеријумима, предлажу поједине школе. Из наше школе на летовање ће ићи: **Ненад Ђуровић** (II2), **Маја Максимовић** (III, Враћевшница), **Драгана Лукић** (V1), **Невена Буха** (V3), **Бојан Вељовић** (VI), **Дејан Петровић** (VIII, Враћевшница), као и **Снежана Лазић** (VIII-2), којој је то награда за најбоље обрађену тему на општинском курсу "Крв живот значи".

У исто време, на бази реципроцитета, на Руднику ће летовати педесеторо деце из Скопља.

## НАЈБОЉИ ЛЕТУЈУ У ГРЧКОЈ

Скупштина општине Горњи Милановац обезбедила је и ове године наград-

но летовање у Грчкој за по два најбоља ученика из сваке школе.

Од 5. до 16. августа у месту Лотраки боравиће 12 до 13 ученика које одаберу школе, а са њима ће бити наставница **Ружа Мијаиловић**.

Из наше школе за летовање су предложени **Милан Лазић** (VII-1) и **Бојана Вујовић** (VIII, Враћевшница).

## ЛЕТОВАЊЕ У БУЉАРИЦАМА

Четрдесет ученика наше школе летоваће у Буљарицама. На летовање се одлази у организацији Дечје установе "Миша Лазић". Десетодневни аранжман, укључујући и превоз, у смени од 5. до 16. августа стаје 650 динара. Прва рата у износу од 300 динара уплаћује се закључно са 28. јуном, док ће се друга примати 1. августа, од 9 до 12 ч у школи.

Управник смене биће **Милимир Продановић**, руководилац ИО у Враћевшници, а васпитачи - **Мирјана Лазић**, учитељица из ИО Сврачковици, и наставник **Радиша Јовановић**. Професор физичког **Љубица Радуловић** биће инструктор пливања.

Са нашим ученицима у истој смени летоваће још и 40 ученика школе са Рудника, као и четрдесеторо деце из Грчке.

## ЛЕТОПИС '96/97

6. VI 1997.

### ОПШТИНСКА СМОТРА МЛАДИХ ЛИТЕРАРНИХ ТАЛЕНАТА

По други пут узастопно наша школа била домаћин општинске смотре литерарних талената, која се организује у оквиру Песничке школе Књижевног друштва просветних радника Србије.

На смотри учествовали само ученици наше школе и ОШ "Таковски партизански батаљон". Одлуком жирија (**Јелица Станић**, **Милета Мијаиловић**, и **Миливоје Трнавац**) за победнике смотре проглашен је **Милан Мирковић**, ученик VII разреда ОШ "ТПБ". Друго место припало је ученици наше школе **Катарини Вучићевић** (VIII2). Треће место равноправно су поделили **Иван Ацовић** (VII, ОШ "ТПБ") и наш **Вања Петровић** (V-1).

Нашој школи било је поверено да буде домаћин и окружне смотре, али она због незаинтересованости школа из других општина није одржана. Због тога су по три песме победника општинске Смотре достављене Песничкој школи, која ће извршити избор полазника нове генерације песничке школе.

10. VI 1997.

### ПРЕДАВАЊЕ О БОЛЕСТИМА ЗАВИСНОСТИ

Лекар Дома здравља, докторица **Симовић**, одржала је за ученике V - VII разреда предавање о болестима зависности (токсикоманија лековима, пушење, алкохолизам и наркоманија).

10. VI 1997.

### „МАТУРСКА“ ЗАБАВА

Ученици VIII разреда прославили завршетак школовања у основној школи

"Матурска" забава приређена 10. јуна у Градској кафани (раније Дом ЈНА). Гости слављеника били су директор школе, одељењске старешине и предметни наставници, као и њихови први учитељи.

Директор школе **Милета Мијаиловић** топлим речима испратио ову другу по реду, генерацију свршених основаца. У име ученика захвалиле **Ана Николић** (VIII1) и **Ивана Весковић** (VIII2)

## СПОРТСКА ДОГАЂАЊА

22. V 1997.

### ФИНАЛНА КОШАРКАШКА УТАКМИЦА – ПРЕКИНУТА

Због туче, финална кошаркашка утакмица између VIII-1 и VIII-3 није одиграна до краја. У тренутку прекида резултат је гласио 11 : 6 у корист VIII-3.

3. VI 1997.

### ОДБОЈКАШКА УТАКМИЦА

Екипа VII-1 победила је екипу VII-2 у одбојкашкој утакмици резултатом 2:1 у сетовима.

5. VI 1997.

### РУКОМЕТНИ РЕЗУЛТАТ – УТАКМИЦА КОШАРКАША

У кошаркашкој утакмици између VI-1 и VI-2 победила је екипа VI-2 резултатом 13:7.

**Забележили**  
**Милан Нишавић, VI-2**  
**Владимир Симеуновић, VI-2**



## СТИХОТВОРЦИ



Пас – линорез  
Јелена Ерић, VI<sub>2</sub>

БЛИЖИ СЕ,  
БЛИЖИ ЛЕТО

## I

На мору плови лађа  
а зрак право у потиљак гађа.  
Деца седе у хладу,  
и пију хладну лимунаду.  
Ми видимо морнара  
где плови и рибу лови.

Владимир Ковачевић, V<sub>1</sub>

## II

Док зрак сунца на вратима куца,  
у зеленом жбуну пева врабац Цврца  
и ето, ето, ето...  
ближи се, ближи лето.

Пролеће кући креће,  
летња мирише зора,  
са прозора малог гледа  
стари чика Бора

У потоку бистром,  
рибе отвориле врата  
и гледају како цвета госпођа  
мушкатла.

На пропланку под јасеном,  
сунцокрети буље,  
а жарко сунце  
гледа у славује .

Тандем  
Маѝовић – Лазовић, V<sub>3</sub>

## СЕЋАЊЕ НА ДЕДУ

Свет је пун злих и добрих судбина,  
добрих и лоших личности. Једна од  
добрих личности био је и мој деда Миле.  
Умро је, али његов лик, доброта и топлина  
увек су у мојим мислима. Када сам тужна и  
усамљена, затворим очи и радо се сетим  
тог грубог лица и нежног срца.

Очи црне као груменови угља. Његову  
густу, црну косу резредиле су беле власи.  
Лице му је грубо избраздано борама које  
прекрива седа брада. Кожа на његовим  
рукама је глатко истањена прошарана  
старачким пегама.

Имао је нежан и топао глас. Свака  
његова реч одисала је топлином и добро-

том. Дека је благе нарави, топлог и нежног  
срца. Он је оличење доброте и поштења.  
Толико је добар и нежан да ни маленог  
мрава не би згазио. Он је поштен и  
маштовит човек. Савремен је, разумео је  
децу и наше насташлуке. Ја и мој дека  
били смо прави другари. Ако га је глава  
болела и стомак помало мучио, никада  
није рекао – идемо кући.

Волео је живот и волео је да га  
проживи. Волео је и био вољен. Срце га је  
издало кад се најмање надао.

Сања Ђонович, V<sub>2</sub>

МОЈА БАШТА У  
РАНО ПРОЛЕЋНО ЈУТРО

Јутро се нечујно увукло у моју собу.  
Ипак, осетио сам га, хитро устао, обукао  
се и изјурио напоље.

Ватрене боје почеше да се преливају  
по небеском пространству. Венац  
Рудникових врхова прекривен маглom, док  
мргодни Вујан, окићен зеленилном, поносно  
долига. Поветарац кружи наоколо и  
провлачи се кроз крхке гране обехаралог  
дрвећа у мојој башти.

Мајка природа прострла зелени њилим  
са драгуљима по читавој башти.  
Бисернобеле пахуљице окитиле воће па

оно изгледа као некакви џинови. У углу  
баште гордо стоји зелена краљица која  
своје игличасто крзно никада не мења. У  
њеним грудима прелепи пар гугутки  
направио гнездо од промрзлих травчица.

Туробне латице зумбула нежно се  
отварају и бришу сузе гледајући ужарену  
лопту како клизи са истока. Сунце ме  
милује, а ветар мрси косу. И док кудрави  
облачићи круже изнад мене, лаганим  
корацама крећем у школу.

Бојан Вељовић, VI<sub>1</sub>



Сан – ѝемѝера, Александра Живковић, VI<sub>2</sub>



## НЕЗАБОРАВНА ЕКСКУРЗИЈА

Најзад и тај дуго очекивани дан: 9. јун. У рано јутро крећемо на екскурзију.

Дан је заиста почео лепо. После једног часа возње – краћи одмор и доручак у Матарушкој Бањи, а затим посета седмовратој Жичи.

Сунце је одскочило и ближи се зениту, а ми смо већ у Крушевцу, граду цара Лараза. Разгледамо остатке његовог утврђења и куле, макету Видовданског храма и мноштво других експоната у

### НА ГРАНАМА МАШТЕ

(Према истоименом шекспировом  
Исидору Секулићу)

Кад човек није у могућности да отпутује у жељено место, не треба много да се брине. Може ту своју жељу да остави у машти. Лепо се осами, завали у фотељу, склопи трепавице и...

Захваљујући Исидору Секулићу могао сам и ја да доживим лепоту природе далеког снежног севера, на чије просторе моја нога неће никада крочити. Колико је та природа чиста, толико је и сурова и неповољна за живот човека. Путујем једва проходним путевима маште песника и стижем на крај великог Сибира где влада вечити снег и лед и где се страшној зими супротстављају шћуфурени и озебли Корјеци. Њих не штеде ни јаки ветрови ни снежни облаци. Ветрови звижде и циче носећи облаке снежне прашине.

Песникиња се сажалила на беспомоћне Корјеке и покушала да им помогне. Око наложене ватре скупљени су полусмрзнуте Корјеци да огреју своја срца и машту, да у једном трену буде доброт змаја који ће им подарити све што не могу а желе.

Све полуотворене очи Корјека посматрају игру змаја. За тренутак он их греје високо раширеним крилима бацајући на зидове колиба ватрени пламен.

Као да се пламен и ветар играју плиме и осеке и полупослани Корјеци уживају у овој чаробној игри која подсећа на привђење из бајки.

Њима је топло и угодно. Док црвеноплава ватра на тренутке запуцкета, они могу да мисле да су сиромашни и да су свуда изнад облака пуни снега. Њима је добро јер ватра гори, понекад са ударом ветра исплази високо језик од пламена који додирује у саму таваницу колибе. Ту таваницу чувају тмурни облаци натоварени снегом и хладни ветрови који тај снег доносе на колибу.

Полако али сигурно, Корјеци тону у дубок сан не знајући када су их напустили ветрови, снегови и змај, који ће опет као и све вечери својим играма улепшати њихов живот.

Павле Ђоловић, VI<sub>1</sub>

Народном музеју. Свраћамо и у Лазарицу, цркву у којој су се по предању косовски витезови причестили пред полазак у одсудни бој.

После краћег одмора код Сунчаних конака на Копаонику, крећемо за манастир Студеницу. Ту смо доживели оно што никада нећемо заборавити. Кустос нам је у трпезарији Светог Саве одржао занимљиво предавање, а потом нас одвео да погледамо музејску изложбу. Управо у то време светогорски монаси донели су у Студеницу копију иконе Тројеручице. Од кустоса смо сазнали да је тим поводом у Немањиној задужбини отворен њивот са моштима (нетрулежно тело) Стефана Првовенчаног. Стајали смо смерно и у тишини испред улаза у храм. Желели смо да видимо и целивамо мошти првог српског крунисаног краља од пре осам векова.

Из мисли ме пренуо глас кустоса: "Ви сте прва и досад једина екскурзија која је добила благослов да целива мошти Стефана Првовенчаног."

Осетих да сам задрхтала. У тишини приближавамо се њивоту. Дошао је ред и на мене. Дохватам њивот и целивам њепрекрст па светитељево мошти. Била сам узбуђена као никада. Прекрстивши се, окренула сам се ка излазу. Са зидова храма гледале су ме фреске. Са леве стране стајали су у реду моји узбуђени другови, а са десне монаси.

Када стигох до излаза, прекрстих се и изађох у двориште. Сунчеви зраци ме заплуснуше и повратише из замишљености.

Било је деветнаест часова. Кренух ка аутобусу и схватих да је програм екскурзије остварен на најлепши могући начин.

Тања Глишовић, VI<sub>2</sub>

### ПРИБЛИЖАВА СЕ КРАЈ ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ

Зелени теписи, прошарани разнобојним цвећем, и све јачи сунчев сјај највљују крај школске године.

Зелене пољане нас маме. Радосно прижељкујемо да што пре напустимо учионице. Немамо времена за учење. Радост налазимо на зеленим ливадама. Једина мисао нам је: када ће у овој школској години зазвонити последњи пут?

Али, дубоко у нашој свести су и оцене и жеља да оне буду што боље. Захвални смо облацима тмурним и киши што су нам омогућили да крај школске године и почетак лета дочекамо са што бољим оценама.

Пејшар Манојловић, III<sub>2</sub>

## СТИХОВИ



Портрет – линорез  
Ивана Појвић VI<sub>1</sub>

### ХИМНА СУНЦУ

Са истока попут лађе  
оно цвета као ружа,  
са неба се смеје,  
бићу сваком живот пружа.

Своје зраке у златној боји  
оно просле по пољани  
и удахне живот цвету,  
пчели малој, младој грани.

Сунце жарко са небеса,  
ти нам живот дајеш,  
живи милионе века  
и још дуже, дуже да нам трајеш!

Владимир Ликић, VI<sub>1</sub>

### ВЕТРИЋ

Ветрић пирка, љушка гране,  
освежава спарне дане.

Сунце са њим весело збори,  
он враголан лети, песма ори.

Никад ноге да га заболe:  
иде горе, иде доле.

Шумом ходи, само брише,  
травке и лишће њише.

Птицу сваку у лету стиже,  
девојчицама косу диже.

Бојана Пејровић, VI<sub>2</sub>



## О ЧЕМУ ПЕВА НАША ПТИЦА

О чему пева наша птица?  
 О земљи у којој су сви ведрa лица,  
 о једној Марији која живи у  
 Југославији.  
 Пева о плодним равницама  
 насељеним птицама,  
 пева о Марини  
 која живи у златној Војводини.  
 Пева о високим планинама  
 и мрачним пећинама,  
 о киши која мије  
 потоке уже Срвије.  
 Пева о котлинама  
 и бистрим планинским рекама,  
 о кртици која рије  
 земљу Косова и Метохије.  
 Пева о сланом Јадранском мору  
 и подсећа нас на носитицу Црну  
 Гору.  
 Наша птица пева о земљи у којој и ја  
 живим,  
 укратко о нашој домовини.

Данка Анѝић, IV ц  
 ОШ "Здравко Гложански", Бечеј  
 (Школа у Ђиророди на Руднику)

## ЛАСТА

Ласта нама долеће,  
 доноси нам пролеће.

Долази нам с југа  
 и доводи друга:

Висибабу, малу, белу,  
 да улепша ливаду целу.

Јелена Живковић, II 2

ЈЕДНОМ САМ СЕ  
УПЛАШИЛА

Веома сам плашљива и често се  
 уплашим без разлога.

Тога поподнева сам спавала. Мама  
 је са братом отишла у продавницу. Није  
 очекивала да ћу се брзо пробудити, али  
 се то догодило.

Сањала сам нешто ружно и  
 пробудила се сва у страху. Када сам  
 видела да у кући нема никога, уплашила  
 сам се још више.

Срећом мама је брзо стигла. Одмах  
 је нестало страха.

Ирена Панѝелић, I 1

## БРАТ И ЈА

Мој старији брат зове се Миша. Он  
 има четрнаест година и иде у осми  
 разред. Висок је и витак. Коса му је  
 смеђа, очи плаве. Говор му је некада  
 крупан, а некада танак. Тако се и смеје.  
 Тата каже да је то због пубертета.

Миша је добар спортиста. Одличан  
 је ђак. Често помаже друговима и мами  
 у кући. Помаже и мени. Ретко се  
 свађамо. Кад то чинимо, мама каже да  
 су то дечија посла.

Миша ме је научио многим играма.  
 Често заједно слушамо музику. Имамо  
 и заједничку собу. Заједно је и  
 сређујемо. Миша каже да ће ме изба-  
 цити из ње, а ја се питам: зашто?

Дарко Џоговић Мујевић, II 1

● На крилима маште  
ЈА САМ ЛЕПТИР

I Зажмурим и замислим да сам мали  
 жути лептир. Тада летим по ливадама  
 пуним цвећа. Слетим на сваки цвет, удахнем  
 и његов мирис и уживам у његовој лепоти.

У цветним латицама заспим. Буди ме  
 сунчев зрак кад сване. Умијем се росом са  
 листића и наставим да летим.

Овако ја често летим на крилима своје  
 маште.

Невена Вујовић, I 1

II Родила сам се једног пролећног  
 јутра. Сунце ме поздравило.  
 Погледала сам око себе. Није било никог.  
 Одлучила сам да полетим. Махала сам  
 раширеним крилима. Долетела сам на једну  
 ливаду пуну цвећа. Летела сам од цвета до  
 цвета. Највише ми се свидео жути маслчак.  
 Одједном сам чула дечје гласове. Поред  
 мене је пролетела њихова лопта. Деца су ме  
 видела и појурила за мном. Летела сам што  
 сам брже могла.

Побегла сам у своју малену кућу. Дрхтала  
 сам и чекала да ми се врате мама и тата.

Каѝарина Ивановић, I 1

## НА ЛИВАДИ

Пролећно сунце је провирило кроз мој  
 прозор и повело ме на ливаду.

Тамо ме је чекао опојни мирис цвећа.  
 Дрвеће је обукло зелене хаљине из којих се  
 разлегала песма птица. Осећала сам се пре-  
 дивно! Пиркао је ветрић, а цвеће као да је  
 играло од радости. Ливада ме подсећала на  
 шарени ћилим по коме су од цвета до цвета  
 летели лептири.

Вратила сам се са ливаде са букетом  
 цвећа у руци, уверена да је пролеће  
 најлепше годишње доба.

Јулијана Лазивић, II 3

## НАЈДРАЖА ИГРА

Ја много волим да се играм. Најдража ми  
 је игра луткама.

Имам пуно лепих лутака, а највише  
 волим једну која се зове Тамара. Она је вели-  
 ка као права беба. Има плаве очи и дуге  
 трепавице. У игри сам ја њена мама.  
 Пресвлачим је, храним и успављујем као  
 праву бебу. Она спава у мом кревету, млеко  
 пије из моје флашице, а облачим јој одело  
 које сам ја носила кад сам била мала.

Најсрећнија сам када ми дођу другарице  
 па своје лутке и оделца растуриим по целој  
 соби.

Весна Миланковић, I 3



Илустрација бајке „Медведова женидба“ - фломастѝер  
 Мајда Ковачевић I 3



**ТУЖНЕ ПРИЧЕ ДВА БАЧЕНА ПИСМА**

**I** Ја сам изгужвано писмо које путује кроз свет и тражи власника. Писмо које путује рекама и рекама. Бачен сам давно У ствари ја сам био само обичан папир који је једном био узет из блокчића. По мени је тада почела да пише једна плава оловка. Стављен сам у коверат и за неколико дана стирао сам у торбу. Још се нисам спријатељи о са осталим писмима,

а већ сам стигао у једну кућу. Мислио сам да ћу ту бити срећан, али мој нови газда ме је прочито и бацио иза леђа према прозору који је, нажалост, био отворен и ја сам се нашао напољу, тј, у реци.

Тако путујем кроз свет, а тренутно сам у реци Нил.

*Стефан Стојковић, III<sub>1</sub>*

**II** Ја сам једно заборављено изгужвано писмо. Мене носи ветар од града до града.

Једног дана неки дечак је писао писмо једној драгој особи. Када је пао мрак, стигао сам у кућу једног поштара. Пошто је мислио да сам обичан папир, бацио ме је у

канту за смеће. Дошли су смећари и одвезли ме са осталим смећем. Срећом ветар ме је одуво одатле. Да ме није одувао, ко зна шта би са мном било. Али опет несрећа. Пао сам на трње и сав се подерао.

Умало да заборавим да кажем шта је на мени писало. Кратко и јасно: Волим те!

*Никола Радивојевић, III<sub>1</sub>*

**ИСПОВЕСТ ЈЕДНЕ  
ЂАЧКЕ ТОРБЕ**

Ја сам Вањина ужасна торба. На мене нико не мисли. Увек сам у неком ћошку.

Увек сам препуна књига, па чак не могу да се затворим. Мени је откинут шнир на зацепку. Редовно идем у школу, али увек сам на поду. Онда се деца саплету на мене па ме сви иштутирају. Понекад играју фудбал са мном. Тек тада останем прљава и никаква. А чим стигнем кући, ја летим у каду. Тамо ме купају неки одвратним шампоном за псе. После тога окаче ме на жицу. Једном сам налетела на руже када ме ветар одувао са канапа за сушење. Била сам заборављена код Милице која је имала пса. Он ме вукао по кући све док се Вања није вратила по мене.

Ипак, срећна сам што имам пријатеља који ме воли.

*Биљана Стојановић, III<sub>1</sub>*

**ДОГОДИЛО СЕ У ШКОЛИ**

За време великог одмора јурили смо се по учионици. Неко ме је гурнуо. Пала сам и разбила саксију. Страхујући од учитељице, почела сам да плачем. Уплашени, сви смо брзо сакупљали комаде разбијене саксије.

Када је звонило за час, учитељица је ушла и приметила да се догодило нешто ружно. Рекла нам је да мормо купити другу саксију.

Тога дана требало је да идем у село, па је отац свратио у школу по мене. Срео је учитељицу и од ње сазнао шта се догодило. Била сам свесна своје грешке и плашила се очеве реакције. Није ме грдио, али ми је рекао да будем мало пажљивија.

Од тога дана сам пажљивија и водим више рачуна о стварима у учионици.

*Снежана Томовић, III<sub>2</sub>*

**ДОЖИВЉАЈИ У ПРИРОДИ****I**

Брат и ја смо пошли у природу. Око нас ширио се опојни мирис цвећа. Сунце нам је обасјавало лица. Дрвеће је било окићено зеленим минђушама.

Призор је био очаравајући. Брат није скидао поглед са ливаде која је била ишарана разнобојним цвећем. Нисмо могли да се сагласимо који је цвет лепши.

Осетили смо и мирис зове и пошли у правцу из кога је допирао. Ускоро смо угледали зову и рој пчела око ње.

Мени се спавало па смо прилегли испод једног храста. Када смо се пробудили било је вече. Похитали смо кући. Дочекала нас је мајка сва у сузама.

*Сћанко Илинчић, IV<sub>3</sub>*

**II**

Тог пролећног јутра пробудила ме песма раздраганих птица. Решила сам да позovem најбоље другове и другарице на излет.

Зашавши у шуму, осетили смо мирис тек пробуђене природе. Свуда око нас било је разнобојно цвеће. Трава се од њега готово није ни видела. Поток је весело жуборио, а ми радосни трчали по шареној ливади.

Кући смо кренули срећни и пуни пријатних утисака. Заиста, природа ми је улепшала овај дан.

*Маријана Стефановић, III<sub>1</sub>*



*Лейшур - шемѝера  
Милаи Стојановић, III<sub>2</sub>*

**БРЕЗЕ**

Хаљине smaragdno зелене боје на витким стаблима бреза стоје.

Шуштаве, сећају се с тугом: кавалѝери им давно отишли с другом.

Остале су да стоје саме, и чекају као праве даме.

*Нина Глишовић, IV<sub>3</sub>*

**ДЕТИЊСТВО**

Детињство је пупољак руже, оно се као киша пролива, не зна који га дани служе и ко га из даљине дозива.

Детињство је ружин пупољак, тихо се у нама буди и сви знамо да ћемо уживати постати вредни, марљиви људи.

*Марија Маринковић, IV<sub>1</sub>*

**ЧОВЕК**

Човек се са човеком дружи, жели да му живот буде дужи, неће лаж, неће превару – хоће само истину праву.

Био црвен или жут, бео или да му је црна пут, важно је да има име, да га носи и да се поноси њиме.

*Нага Негелковић, III<sub>2</sub>*

**МОЈЕ СЕЛО**

У високом брду је моје село, мирно и као да тихо спава. Кад дође зима, све је бело, не тече више речица плава.

Пролеће кад уђе у шуму, донесе са собом поклоне зелене, са југа стигну птице селице и песмом поздрављају мене.

*Северина Филиповић, III<sub>2</sub>*



## • Корачићи



Илустрација „Валтер, пиеница најлејших кикица“, тејмера Невена Јовановић, IV<sub>2</sub>

## ХИМНА СУНЦУ

Ти светла лопто, мило сунце  
што нас свако јутро будиш,  
уносиш радост у свако срце.  
Ми се радујемо твојем изласку.

Будиш се негде далеко.  
Исток је земља твога рађања,  
на северу не чека те нико,  
а запад је земља твога сна.

Сваким даном све си лепше,  
дајеш нам снагу, јачину, моћ  
волим те када пођем да славам,  
волим те и кад пада ноћ.

Нага Каџанић, VI<sub>1</sub>

## ЈА САМ ДЕТЕ

Радујем се што сам дете,  
дете са ове планете.

Сваки славуј са мном пева,  
свака травка са мном снева.

Све је лепо кад се сања,  
сваком треба радовања.

Стефан Баралић, III<sub>2</sub>

## ПИСМО ВРШЊАКУ ИЗ ХРВАТСКЕ

Драга Луција,  
Горњи Милановац, 3. јун 1997.

Много је времена прошло од нашег последњег сусрета. Желим да ти причам шта ме све боли, а шта једино пријатељство може да ублажи.

Много шта се променило од 1991. године, од распада наше заједничке земље СФР Југославије. Више нисмо браћа Срби и Хрвати. Сада смо само стрнци, па чак и љути непријатељи. Жао ми је што сада нема оних предивних заједничких летовања на јадранској обали. Не знам да ли се сећаш наших несташлука, забава и дружења и свега осталог када смо биле заједно у Котору, и последњег сусрета код тебе у Пули. Надам се и замишљам како ћу те ипак некада водити у обилазак бисера српске културе. Ниједан значајан манастир

нећемо изоставити. На првом месту биће Студеница, па Ђурђеви Ступови, Владислављева задужбина Милешева у којој је фреска Бели анђео и у којој су мошти Светог Саве почивале више од три века. Нећемо изоставити ни Сопотане, Грачаницу, Високе Дечане, Жичу и остале.

Водићу, те у наш прелепи главни град, Београд, на ушће Саве у Дунав, на Калемегдан, Авалу. Одлазићемо и у најпознатија позоришта, где ће наши глумци изводити драме, комедије казивати дела наших најпознатијих писаца: Иве Андрића, Бранислава Нушића, Ђуре Јакшића, Вељка Петровића и Десанка Максимовић. Слушаћемо и Руковети Стевана Мокрањца.

Слушале бисмо и наше поп и рок-музичаре Бајагу и инструкторе, Зану, и Ђорђа Балашевућа и његову најпознатију песму Само рата да не буде. Сигурно заш речи ове песме.

Прими топле поздраве од твоје некад најбоље другарице.

Биљана

Биљана Сјалевић, VI<sub>1</sub>

## ПРОЛЕЋЕ У МЕНИ

Пролеће се увукло у гране дрвећа,  
тражећи пречице до наших срца, али  
лозинку, да би дошло до моје душе, није  
знало. Ипак је ветар сљавим случајно  
успео да донесе трачак љубави до мене.

Да, заљубљена сам. И ово најлепше  
годишње доба, на крилима првог  
пролећног свитања, рађа у мени нове  
љубавне немире. Данима и данима носим  
их у себи, осећајући како се врата мог  
срца лагано отварају. Све то личи на  
цветање младог зумбула, чији се мирис  
шири нашим баштама. Као да је ово  
пролеће својом лепотом учинило да на  
све гледам ружичасто. Чезнем за нечим  
новим, непознатим и лепим, а у срцу ми  
трепери најасна, драга срећа.

Ивана Илић, VII<sub>2</sub>

## ПРОЛЕЋЕ У ШУМИ

Мај је најлепши пролећни месец.  
Шуме су као некакав зелени океан.  
Дрвеће више није тужно и голо. Добило је  
дивне зелене хаљине. Трава је као  
некакав зелени тепих. Из ње вире беле  
раде и маслаци жути као дукат. Цвећа  
има на све стране. Понекад благи пове-  
тарац заљуља траву и цвеће па се чини  
као да играју. Мај и пролеће лепотом  
зачарају целу шуму.

Тамара Рагојчић, II<sub>3</sub>

## НА ЧАСУ

Цео разред ћути. Много сам  
уплашена: нисам учила, а наставник  
листа дневник. Тишину прекида нас-  
тавникова наредба да сви који су уписани  
на другој страни прозивника изађу пред  
таблу.

Изазим са групом пребледелих дру-  
гова. Знам шта ме чека. Наставик пита,  
али је мало оних који знају одговоре. Чак је  
и време против мене, тако спори пролози.  
Како да се извучем? Да. Причаћу оно што  
знам из неких претходних лекција. Али да  
ли ће то помоћи? Још 25 минута! Опет ме  
је питао, а ја не знам шта да кажем. Све су  
наде пале, добила сам јединицу и тужно  
се вучем на место. Звонило је.

Јао, имамо шести час! А утакмица?  
Ко ће то издржати!

Улази и други наставник. На наше  
молбе да се одложи шести час, наставник  
се није смиловао. Лакше бих то преброди-  
ла да нема оне јединице. Имам утисак да  
ниско не слуша наставника, који  
безуспешно нешто објашњава. Свима је  
стало до утакмице. Забављам се раскла-  
пајући оловку.

Баш ми је досадно. Дође ми да изле-  
тим напоље, па шта буде... Али ипак не  
могу то да урадим. Полудећу.

Школа и часови су понекад право  
мучење.

Марија Максимовић, VII<sub>1</sub>



## РАСТАЈЕМО СЕ - ПАМТИЋЕМО

Осам година ... Тако неважних, тако обичних, али осам година мог живота. Од клинке првачића, постала сам осмакиња. Осам година одрастања. Не сећам се више прве школске клупе, ни учитељице. Заборављам, а не би требало. Половина досадашњег живота стављена у кавез са таблом. Половина живота подељена са тридесет пријатеља. Како сам се променила. И они су. Ивана, Јелена, Дејан ...

Године су пролазиле, овакве или онакве, свака другачија од пређашње. Пети, шести, седми разред. Тада ми није било важно са ким делим школске часове. А сада се осврћем у прошлост у потрази за успоменама. На малој раскрсници живота. Није ми јасно зашто човек, када се сећа прошлости, памти само лепе тренутке и све изгледа лепше него онда када се то догодило.

Знам, нисмо се сви у одељењу слагали, ни поштовали. И сада, последњег маја заједничког школског живота смејемо се, као да се никада нећемо растати. Радујемо се средњој школи, не мислећи на то да више никада неће бити исто. Растајемо се. Па шта? Како ша шта? Сада то и не изгледа тако важно, али једном, сетићемо се свих лепих тренутака, плакаћемо кад дође јун. Знам, заборављам сва она дописивања са часа, заборављам несташлуке са онима за које сам мислила да никад неће нестати. Заборављам ону девојчицу која се на школским одморима неком дечку бојажљиво осмехивала, а сада га заводнички гледа. Заборављам, а не би требало.

Отићи ћу у средњу школу, доћи ће неки нови другови. Сада мислим; Ма, тамо ће бити боље: ново друштво, старији смо, зрелији. "Али знам, првог дана у новој средини разумећу зашто мој брат, који је прва година, има онако одсутан поглед и сјај у очима кад ми препричава смешне догађаје из основне школе. И на мом ће лицу заиграти исти жалостив осмејак тог дана, и једног дана кад будем жена, бака...

Тридесет другарица и другова. Сви смо различити, али ипак блиски. Отићи ћемо на различите стране, и некад ћемо се једва поздравити на улици. Ипак, памтићемо. Ветар успомена ће обрисати прашину свакодневних проблема са старе разредне слике.

Још три недеље. Тако близу, а тако далека: Нисам свесна да не идем у девети разред него у непознато. Негде далеко од прошлости, отргнута од тридесет разлога за памћење. Живот.

Јелена Сѝојановић, VIII<sub>3</sub>

## ПАПАГАЈ

Кад сам био мали, бака ми је купила папагаја. Био је шарен и имао дуг реп. Дао сам му име Кићо.

Свако јутро Кићо ме будио цвркутањем. Лепо је певао. Често је правио галаму и изводио разне враголије. Једном је изашао из кавеза и слетео на регал. Сви из куће су га јурили и једва ухватили.

Једног дана Кићо је поново излетео из кавеза и никад се више није вратио. После њега имао сам још кућних љубимаца, али њега нико није могао да замени.

Младен Сѝалевуић, I<sub>1</sub>

## НАШ СУСРЕТ КРОЗ ПЕТНАЕСТ ГОДИНА

Живот се попут стене котрља у страну и стане тамо где му је воља. Осврћем се иза себе и видим једно кратко, незаборавних успомена пуно, и раздрагано детињство. Као да сам јуче изашла из пелена. Као да сам јуче облачила лутке. Као да сам јуче шетала са дедом и слушала песму цврчка.

Петнаест је година остало иза мене. Свака је на свој начин урезала траг у мом срцу. Све те дипломе, књиге, награде – само су део оног што је трајало кратко, један трен и нема га више. Остало је, ето, свега двадесет дана до растанка са друговима из основне школе. Али, не знам да ли ће неко имати храбрости да каже оно "збогом", збогом које би нас раставило заувек. Тада ће свако од нас отићи својим путем. Можда нас судбина споји у средњој школи или на факултету? А где ћемо бити кроз неких петнаест година, нико не може да претпостави.

Знам само једно: сигурно не можемо заборавити путовања, журке, оне прве поверене тајне, замке и лукавства за наставнике... Али, замишљам тај сусрет у будућности. Многи ће се радовати са својом децом, препричавати им згоде из свог ђачког живота. Неки ће се окушати можда у глуми, неки у спорту... Да ли ће моја другарица Лазићева завршити медицину? Да ли ће Катарина постати песникиња? Да ли ће Јелена успети да зграби Ивана, мога – надам се – кума? Ко зна шта ће се догодити, али животна стаза, ма колико раскршћа имала, никада неће раставити наша срца.

Осећам, убеђена сам да некад, кад се сретнемо, зискриће суза у нашем оку. Биће

то суза радосница, суза коју ће разумети свако од нас. И пробуђиће се жеља да се поново вратимо у школске клупе, да поново учимо Питагорину теорему и Ускочки циклус. Ах, само једном прођемо кроз ходнике и учионице основне школе!

Било би ми драго ако би сваки мој друг успео да дохвати своју плаву звезду. Надам се да ме Јован неће зауставити због пребрзе воље кад буде посао искусан "пандур".

Успомене ће живети у нама и мамити нас тихим језиком чежње.

Своја искуства из основне школе пренећемо и на своју децу. Знам, сетићу се и кроз више од петнаест година наше "тајне конвенције" склопљене против наставнице историје. Сетићу се свега што смо проживели. И верујем, ма кад се срели, важиће: "Сви за једног, један за све!"

Ивана Весковић, VIII<sub>2</sub>

## НА ЕКСКУРЗИЈИ

Било је рано јунско јутро. Са осталим ученицима III разреда чекала сам да дође аутобус, да се укрцамо и кренемо на екскурзију.

У Крагујевцу смо посетили музеј. Затим смо кренули у Тополу. Тамо смо посетили цркву на Опленцу и кућу Карађорђевића.

Били смо и у Аранђеловцу. У прекрасном парку смо ручали и играли се. Куповали смо и сувенире.

Лепо сам се провела на екскурзији и увек ћу се сећати тога дана.

Тања Ђорђевић, III<sub>2</sub>



Девојка – линорез  
Пејтар Вучићевуић – VI<sub>1</sub>



## МОЈИ ЂАЦИ

Лична карта IV разреда '96/97

Учитељица Миланка Вучићевић из Враћевшнице извела је још једну генерацију ученика IV разреда.

Још једном је са својим ученицима приредила пригодан програм на рас-танку. За ту прилику написала је песму коју, ево, објављујемо.

Мој разред је као Шарена башта  
у њему се дружимо и учимо свашта.  
У њему седе, жељни знања права  
дванаест чулавих глава.

Ту је једна ИВАНА ватреног лица  
која је највећа причалица.  
За многе области има дара,  
али зато што је јединица,  
у клупи понекад остане без пара.

По целој школи приче се шире  
да у овом разреду три Дарка живе.

Мали враголан, ДАРКО друг је најбољи,  
притекне у помоћ сваком ко је у невољи.

Затим високи, симпатични, ДАРКО  
НЕШОВИЋ,  
који је због заљубљености често у невољи.

Воли да задиркује друге  
и прави несташлуке разне,  
вешто се извуче и остане без казне.

ДАРКО ПАНТОВИЋ је трећи –  
стално грицка нокте,  
немирко је највећи.

Сва тројица имају проблем сличан.  
У изради домаћих задатака  
ниједан није вичан.

Ту је и ДРАГАН, ведрог и насмејаног лица,  
добар играч и певач,  
За многе девојчице слика и прилика.

У разреду их има још:  
МАРИЈА, црноока девојчица  
милог лица  
која много воли да се слика.

Затим размажени дечак САЛЕ,  
он једини у разреду носи наочаре.  
Сви га другови воле и пазе  
помажу му да изађе на праве стазе.

Са нама је и тиха мудра ДАЦА,  
одлична ученица.  
Веома добра другарица.  
Помаже другима  
тихо решава проблем сваки,  
треба нам што више другарица таквих.

МАРИНА је висока поносна цурица,  
скоро је виша него учитељица.  
Смешљива је, понекад збуњеног лица,  
најдража јој је петица.

Имамо и једну девојчицу МИРУ,  
што се мило смеши,  
што притекне у помоћ свком другу,  
што воли радост у очима других, а не тугу.

НАМАЊА, одличан ученик,  
на кросу – први,  
математика му је у крви.  
Сваки дан за њега је нови изазов  
обожава природу и риболов.  
Да би доказао исправност својих поступака  
сузе пролије као из облака.

Ту је и девојчица САЊА  
која ужива у природним лепотама,  
мирису цвећа и цвркуту птица.  
Помало стидљива, благог лица.  
За ликовно има дара,  
омиљена код другара.

18. VI 1997. гођ.  
Враћевшница

Учишељица  
Миланка Вучићевић

## НАСТАВНИК СЕ НИЈЕ НАЉУТИО

Био је уторак. Први час смо имали енглески језик. Наставник је ушао. Седели смо на местима. Испред табле стајао је костур, који смо ми специјално донели. На њега смо ставили јакне, главу му украсили једном шареном капом. У устима му је била оловка која је подсећала на цигарету.

Мислећи да је то неки ученик, наставник рече: "Хајде брзо на место, а ту цигарету избаци из уста!" Затим је пришао том "необичном ученику" и хтео да га повуче за косу, али је костуру спала капа са главе, а оловка испала из уста. Почеле су да спадају и јакне, а ми смо се грохотом смејали.

Наставник је схватио да смо хтели да се нашалимо, па се није љутио.

Снежана Павићевић, V<sub>2</sub>  
ИО Враћевшница

Са конкурса "крв живић значи"

## ДРАГИ ДАВАОЧЕ КРВИ

Иако Те не знам, осећам да си племенит и да зрачиш љубављу и добротом. Знаш да имаш велико срце, срце које је спремно да да део тела, како би помогао брату, сестри, рођаку, родитељу па чак и непознатом човеку, неком, кога вероватно никада нећеш упознати а ко ће Ти бити веома захвалан. Захвалан исто онолико колико и ја...

Била сам сасвим мала, имала сам једва две године. Недовољно одрасла да схватим Твоју тако значајну улогу у мом животу. Сада знам: да Тебе није било, добровољни даваоче крви, цвет који је тек био процветао, сигурно би увенуо, а његов корен би се исушио...

Зато што тај цвет још цвета и расте, што је још жив, ја Ти захваљујем. Захваљујем Ти што си у једној критичној ситуацији помогао, можда не знајући коме, што не страхујеш од болничких шприцева који из тебе извлаче ту драгоцену течност која целог живота струји кроз наша тела; што схваташ колико један такав поступак може да помогне. Ја сам само једна од многих којој је такав дар помогао да преживи.

То што Ти радиш подстакло је и мене да када још мало одрастем, и ја будем добровољни давалац крви, јер желим да помогнем неком као што си и Ти мени.

Иако ми је Твоје лице страно, непознато, ја знам једну Твоју особину - доброту. Ту своју особину доказао си више пута, а ја сам Ти неизмерно захвална због свега, а нарочито што сам схватила чињеницу да крв живот значи.

Кашарина Маринковић, VIII<sub>1</sub>  
Враћевшница



Илустрација:  
„Цвеће Мале Иге“ – шемјера,  
Невена Мајијевић II<sub>3</sub>



## ЛИТЕРАРНИ ТАЛЕНТИ



## ДЕЦА У РАТУ

Луде године рата  
буду и прођу.  
Од њих никад користи нема.  
Само односе жртве.

Буду и прођу,  
а оставе сећање на децу  
чији су животи прерано  
угашени,  
на децу која нису имала  
времена  
да буду деца.

Децу са чијих је лица  
од рођења, заувек уклоњена  
лепшава гипкост несигурног,  
али лепог и срећног  
детињства.

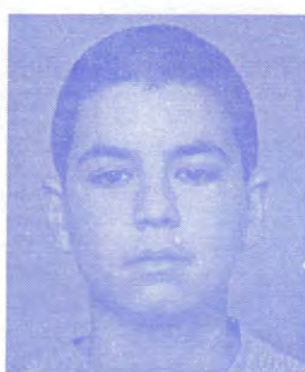
Децу, чији се пискав глас,  
срећан, задовољан и пун  
љубави,  
због рата, претворио  
у тихо мумлање.

Луде године рата  
буду и прођу,  
а оставе сирочад  
без игде иког свог.

Многе од њих касније  
сместе у долове  
и они никад не осете  
топлину дома свог.

Луде године рата  
буду и прођу,  
само однесу животе  
деце која нису могла  
да буду деца.

**Милан Мирковић, VII<sub>5</sub>**  
"Таковски партизански  
бајтаљон"



## СЕДМАЦИ

Протиче време ...  
Дани падају по нама  
и по стварима.  
Наших тринаест година  
улазе у фиоке сећања.  
Давно смо оставили  
пајаци, лутке, кликере  
и тротинете.  
(Играчке нису за одрасле и  
велико дете).

Друге нас ствари муче сада:  
Куда са собом  
кад сунце греје,  
кад киша пада?!  
Девојчице више нису исте.  
Издвајају се, шапућу,  
мисле на моду и лепоту...  
(А до јуче су с нама шутирале  
лопту).

Колико тајни оне имају  
кад цео час тихо причају?  
Дечасти у трку,  
времена немају  
за важну утакмицу се  
спремају.  
Фудбал, кошарка,  
навијају и праве буку,  
понекад се поштено и потуку.  
Шапутање и смех  
другарство и свађа...  
У седмом разреду  
свашта се догађа.

**Иван Аћовић VII<sub>2</sub>**  
"Таковски партизански  
бајтаљон"



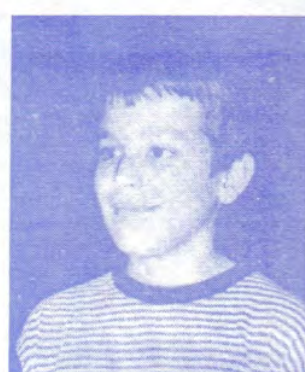
## С В Е Т

Сред једног врта –  
где зора цвета орхидејама  
и где цвеће је светлост –  
небо и Земља једно лице  
имају.

Вук и јагње ту заједно леже,  
грле се убица и убијени  
људи и анђели истим језиком  
говоре,  
а птице и звери браћа им  
јесу.

И све што постоји  
због једне руже постоји,  
а све што постојало је –  
надживела је песма славуја!

**Каšарина Вучићевић, VIII<sub>2</sub>**  
ОШ „Десанка Максимовић“

ШТА ЈЕ МОЈ  
ЖИВОТ

Мој живот је потока жубор,  
и зеленог лишћа тихи шумор.  
Сви људи са велике планете  
ове,  
Мој су живот и долазе ми у  
снове.

Жалосна врба и витки бор,  
Несташне деце хласни жагор.  
Да ли су они све мисли моје,  
КОје на свету за ме постоје?

Сваки дан за мене као да је  
сан,  
И то онај леп, сав срећан и  
миран.  
Не морате веровати у ово  
што кажем,  
Можете помислити чак и да  
вас лажем.

Али док теку дани између сна  
и несна,  
Мој живот, то је бескрајна  
песма.

**Вања Пејровић, V<sub>1</sub>**  
ОШ „Десанка Максимовић“



Пајгај – линорез, Марко Павловић, VI<sub>2</sub>



## Како ѓрићи симѝаѝију и шѝа рећи: корак ѓрви

## СКЛОНИ ШИШКЕ...

Каже се да је увек најѝежи корак ѓрви.

Мислили смо да је ѝако и када је реч о симѝаѝијама и изјављивању љубави. Мислили смо преварили смо се. Ако је судиѝи ѓо одговорима које смо на ѓиѝање "Како

ѓрићи симѝаѝију и шѝа рећи" добили од ученика наше школе – ѝо је заисѝа "ѓросѝо". Времена су се ѓроменила.

## ...ДА ТИ ВИДИМ ОЧИ

● Кад изјављујем љубав девојци, покажем јој пачку књижицу до четвртог разреда.

Владимир Николић, VIII-1

● Кажем другу: "Поздрави ми оног малог и реци му да бих да га видим."

Ивана Милинковић, VIII-3

● Рекао бих јој да личи на Касандру и да сам ја њен Игњацио. А можда бих је и позвао да беремо цвеће.

Марко Бабић, VIII-2

● Као случајно бих у његовој близини испустила свеску и чекала да је подигне. А после кренули бисмо заједно.

Тања Глишовић, VI-2

● Здраво! Ја сам Саво. Хоћеш ли да прошетамо?

Саво Ковачевић, VII-1

● Највероватније бих сачекала да он приђе мени, а можда бих му и рекла: "Дечко, ти ми се стварно допадаш."

Душица Пајовић, VIII-2

● Питао бих је колико је сати, кад почиње следећи час или нешто слично.

Бојан Вељовић, VI-1

● Дечко, хоћеш ли да идемо на рингишпил или до посластичарнице.

Сања Ракоњац, VIII-1

● Ћао! Да ли се познајемо или сам те видео негде у пролазу?

Рагован Раговић, VIII-3

● Оставила бих му да прочита између редова оно што осећам.

Бојана Пискулић, VI-2

● Ћао! Ја сам Дарко. Знам ли колико је сати? А кад одговори, питао бих је: "Могу ли да ти правим друштво?" Ако прихвати, извео бих је на пиће.

Дарко Јоксић, VII-2

● Замолила бих другарицу да га позове, а онда га питала: "Имам ли какве шансе код тебе?"

Рага Мијаиловић, VI-1

● Предложио бих јој да прошетамо.

Милан Боѓдановић, VI-2

● Распитао бих се за број њеног телефона и рекао јој: "Ја сам Милан, ако ти то нешто значи запиши."

Милан Шунѓић, VIII-2

● Покушала бих преко заједничких другова и другарица да дођем до њега.

Марија Раѓосављевић, VI-2

● Питао бих је: "Волиш ли да гледаш цртаће?"

Ивко МијаШовић, VIII-1

● Чекала бих, макар ми се чекање и не исплатило, да он први приђе.

Александра Булајић, VI-2

● Извини, молим те, да ти Касандра којим случајем није род?

Марко Младеновић, VIII-2

● Ни до сада нисам морала да јурим момке и никад их не бих јурила

Милена Вуѓојевић, VIII-1

● Очи су твоје као најдубљи океан; дозволи ми да пловим по њима.

Живораѓ Весковић, VII-2

● Послала бих курира, извидела ситуацију и кренула у акцију.

Ивана Јововић, VIII-1

● Ако смо на журци, упитао бих је тихо хоће ли да играмо.

Пеѝар Поњаѝић, VIII-1

● Имам тако дивне очи; од кога си купио сочива?

Јелена Миленовић, VIII-3

● Рекао бих јој да има румене јагодице и бело лице.

Раѓослав Павловић, VIII-1

● Хоћеш ли да ме отпратиш до стана; не смем сама кући.

Марија Пеѝровић, VIII-1

● Здраво! Ја сам Владимир. Нисам баш вешт у овоме и молим те да ме разумеш. Кратко јасно: свиђаш ми се, имам ли какве шансе?

Владимир Филиповић, VIII-3

● Ја сам Славица, а ти настави даље.

Славица Павловић, VIII-3

● Бежи, бре, где си нашао мене да питаш!

Ненаѓ Јанковић, VIII-3

● Прво бих му играла, а онда показала лепо тело.

Ана Чолић, VII-2

● Платио бих табацију да малтретира моју симпатију, па бих се као случајно нашао ту, опалио му (по договору) шамар и рекао да се губи. Свака девојка пада на то.

Лазар Дебелноѓић, VII-1

● Девојка не треба да прилази момку, већ да чека да он приђе.

Тања Јаковљевић, V-2

● Ћао! Како се зовеш? Хоћемо ли на пиће или у парк?

Дарко Танасковић, VIII-1

● Ово вече стравно је досадно. Да ли би да ти правим друштво?

Виолеѝа Јоксић, VIII-2

● Ја сам твој принц, а коњ ми је у штали.

Бојан Миловановић, VIII-3

● Да ли си заплес?

Славица Јовићевић, VII-2

● Ма то ти је просто. Кажем: „Ајмо у зеленило!“ и готово.

Добривоје Солујић, VIII-2

● Певала бих му "Даворике дајке"

Снежана Пеѝровић, VIII-3

● Тражио бих јој телефонски број.

Владимир Шаиновић, VIII-2

● Упитала бих га: "Зар не мислиш да имам сјајан глас? Певам у "Багремару."

Јасмина Ивановић, VIII-1

● Питао бих је на којој планети расту тако лепе девојке.

Драѓан Миличић, VIII-2

● Драги мој, стварно ти не приличи да будеш тужан док сам ја поред тебе.

Ивана Живковић, VIII-3

● Ја сам тај и тај. Затим бих сложио нешто у стилу: "Моје срце жуди само за тобом."

Александар Љубичић, VIII-2

● Замолила бих га да ме у некој посебној ситуацији слика, а потом бисмо ишли у "мрачну комору".

Ана Николић, VIII-1

● Откуд знам. Поклонио бих јој ружу.

Браѝислав Лекић, VIII-2

● Пришла бих му и питала га да ли су жене као возачки испит да увек први пут "пагну". Ако одговори "да", рекла бих му да сам инструктор и да одговор није тачан: пао је он.

Јелена Рашић, VIII-1

● Рекао бих јој да се бавим фотографијом и замолио да сликам њено тело. А после ...

Бојан Гвозденовић, VIII-3

● Чекала бих његов "корак".

Јелена Обреновић, VIII-2

● Понудио бих јој возњу на пони коњу у лунапарку.

Милуѝин Царевић, VIII-3

● Склони шишке да ти видим очи.

Кашарина Живковић, VIII-2

● Ћао, маче! Сутра те водим на плаштење, а после ћемо на пецање ако мама пусти.

Александар Среѝеновић, VIII-2

● Покушала бих да се убацим у његово друштво, па мало по мало.

Невена Милић, VII-1

● Питао бих је да ли може да одвоји мало времена за мене, а после бих јој причао да је љубав као возња; нагло стартујеш и нагло кочиш; возачки испит полагали бисмо касније.

Бојан Каличанин, VIII-3

● Почела бих да се облачим секси. Мислим да би му се свидело.

Слађана Јоксић, VIII-2

● Рекао бих јој да нема са ким да иде у бископ и позвао је да пође са мном.

Јован Јоѓовић, VIII-2

● Позвала бих га телефоном и питала да ли бисмо могли негде да се нађемо.

Марија Сѝојановић, VIII-1

● Сањам те сваке ноћи кад те не сањам.

Весна Кукаљ, VIII-2

● Замолио бих неку добру другарицу да нас споји.

Жарко Секулић, VIII-2

● Хајде да лудујемо ове ноћи.

Марина Милошевић, VII-2

● Како си, шта радиш вечерас? Хоћеш ли да се негде видимо?

Александар Илић, VIII-2

● Увек то радим преко друга или другарице. Довољно је да нас упозна. После иде само од себе ако му се свићам.

Марија Сѝејевић, VIII-2

● Потапшала бих по леђима, а када би се окренуо, погледала бих га право у очи и рекла: "Ја сам Марија, сигурно ме нећеш заборавити?"

Марија Марић, VII-1



Наѓа и Милош – ѓруѓарсѝво (у)ли симѝаѝије



## Савешти педагога

## ЛАЖНИ АУТОРИТЕТ

Моћ утицаја родитеља на своју децу је родитељски ауторитет.

Отац и мајка у очима детета морају имати ауторитет.

Често се чује питање: "Шта да се ради са дететом које не слуша?"

Ето, баш ово "не слуша" знак је да родитељи у очима детета немају ауторитет.

Откуда долази родитељима ауторитет и како се он организује?

Родитељи чија деца не слушају склони су да верују да ауторитет долази од природе и да је то неки феномен. Они греше, ауторитет се може и мора организовати у свакој породици и то није нимало тешко. Ауторитет и послушност не морају бити циљ. Циљ је само један – правилно васпитање и све друго мора бити томе подвргнуто. Тако се постиже прави ауторитет.

Шта је то лажни ауторитет? Навешћу неке примере лажног ауторитета који се обликује као резултат неправлиног односа према деци.

1 АУТОРИТЕТ УГЊЕТАВАЊА. – Од овог лажног ауторитета највише пате очеви. Он оваквим терором држи у страху целу породицу. То не васпитава. Деца постају слабићи или тирани који се целог живота некоме свете за угњетено детињство. Јавља се код некултурних родитеља.

2 АУТОРИТЕТ РАСТОЈАЊА. – Отац и мајка су дубоко убеђени да са децом

треба што мање разговарати, држати се што даље, иступати у улози старешине. Најчешће се јавља у породици квазиинтелектуалаца.

3 АУТОРИТЕТ УОБРАЖЕНОСТИ. – Неки људи сматрају да су они најзаслужнији и најважнији радници и руководиоци и да много знају. То преносе и у породицу.

4 АУТОРИТЕТ РЕЗОНЕРСТВА. – Уместо да детету са неколико речи укажу на грешке – родитељи држе своју досадну придику уверени да је то педагошка мудрост. Те говораније пролазе скоро без икаквог трага у дечјој свести.

5 АУТОРИТЕТ ПОДМИЋИВАЊА. – Послушност деце се просто купује даровима, обећањима и давањем новца. Свима је познато да се деца не могу награђивати за послушност. Дешава се да се отац придржава једне врсте ауторитета, а мајка друге – једно другом контрарају. Деца су дипломате и варирају измађу оца и мајке и врло често изигравају и једно и друго.

Има још лажних ауторитета: ауторитет претеране љубави, доброте и пријатељства са децом.

Прави родитељски ауторитет стиче се коректним животом и радом родитеља и њиховим понашањем. Он делује сам од себе, јавља се непосредно, природно и без наметања.

Момо Гавриловић,  
професор педагогије



Мој љубимац – линорез, Јована Миловановић, VI<sub>1</sub>

Наћи времена за размишљање  
– Размишљање је кључ моћи

(Из Ирске молишве)

ПОУКЕ ИЗ  
ЈЕЗИКАЗАМЕНИЦЕ  
КОЈИ И КАКАВ

Град који волим,  
а друг кога волим

Многи уз именице мушког рода у акузативу (четвртом) падежу једине погрешно употребљавају односне заменице **који** и **какав**. Тако често чујемо и читамо: *Проблем кога решавамо; догађај кога нисмо предвидели; Преносимо главне делове говора кога је одржао...*



Трофеј – линорез  
Павле Ђоловић, VI<sub>1</sub>

У духу нашега језика, дакле правилно, требало би овако говорити и писати: *Проблем који решавамо; догађај који нисмо предвидели; Преносимо главне делове говора који је одржао...*

Исти је случај и са заменицом **какав**. Уместо правилно: **то није аранжман какав смо очекивали**, среће се најчешће погрешан облик: *То није аранжман каквог смо очекивали*.

Да би се избегле грешке ове врсте, треба имати на уму ово правило: ако се заменице **који** и **какав** односе на именице које казују имена прадмета (односно нечега неживог), онда у акузативу једине остају неизмењене, исте као и у номинативу (првом падежу); ако се, пак ове заменице односе на именице које означавају имена бића (онога што је живо), њихови правилни облици у акузативу једине су **кога** (каткад **којег** и **којега**) и **каквог**.

Ако у свом језичком осећању не носите ову нијансу, или ако се колебате, примери из подналова (за неживо: **град који волим**, за живо **друг кога волим**), могу вам помоћи да ову особину матерњег језика усвојите.

Миливоје Трнавац, насљавник



**Награђена шала ПАС**

- Докторе, пас ме је ујео за ногу!
- Јесте ли нешто стављали на њу?
- Не, и овако му се допала.

**Никола Милојевић, VIII-1**

За ову шалу Николи Милојевићу припала је трећа награда на конкурс листа Мини квиз, а у оквиру Осмог првенства ученика основних школа Србије у решавању загонетки – енигматске манифестације која је одржана 10. маја у Белој Цркви код Крупања. Домаћин је била ОШ "Жижица Јовановић Шпанац".

**НАШЕ АСОЦИЈАЦИЈЕ**

**ШКОЛА – "СВЕТ ИЗГУБЉЕНИХ"**

1. Наставница хемије – "Згодна жена"
2. Наставник музичког – Елвис Присли
3. Наставница историје – "Касандра"
4. Наставница географије – "Супер девојка"
5. Наставник енглеског – "СУПЕР МЕН"
6. Наставници – "Изгубљени дечаци"
7. Ђаци – "Заборављени"
8. Плакање због лоше оцене – "Урткање"
9. Лекције – "Тешки ударци"
10. Дежурни наставници – "Чувари плаже"
11. Оцене – "Нешто сасвим лично"
12. Школа – "Свети изгубљених"
13. Школска година – "Миленијум"
14. Час географије – "Марс напада"
15. Канцеларија – "Лос Анђелес, врло поверљиво"
16. Наставник српског – "Човек звани храброст"
17. Штрајк – "Апсолутна моћ"
18. Време проведено у школи – "У чељустима ајкуле"
19. Шта се дешава када наставник енглеског даје оцене – "НО МЕРСИ" (нема милости)
20. Преподневна смена – "Док анђели спавају"
21. Нема плате – "И богати плачу"
22. Бежање са часа – "Ајмо у живот"
23. На шта вам личе сузе ученика када добије јединицу из физике? – На Викторијине водопаде
24. Свађа осмака са наставницима – "Оружјем против отмичара"
25. Јединице – "Освајачи"
26. Шта је још потребно у школи? – "DR. IGGY"
27. Лош ђак – "Шепртља са Беверли Хилса"
28. Родитељски састанак – "Мама и тата спасавају свет".

**Смишљала Бојана Пискулић, VI<sub>2</sub>**

**ЛАПСУСИ (III)**

- 1/18. Нафта се транспортује кантама.  
(Драгана Караулић, VI-1, час географије)
- 2/19. Да Војводина није постала ораница, била би море.  
(Владимир Ликић, VI-1, час географије)
- 3/20. Ћелије које имају хромозоме налазе се у једру. (Уместо: Хромозоми се налазе у једру од ћелије.)  
(Неда Цветковић, VI-1, час биологије)
- 4/21. Стефан Немања је поправљао нове манастире и градио старе.  
(Александар Николић, VI-1, час историје)
- 6/23. Бој на Косову одиграо се 28. Видовдана.  
(Жељко Макровић, VI-1, час историје)
- 7/24. У Мурманску се гаји тропско воће.  
(Милан Нишавић, VI-2, час географије)
- 8/25. Име Европа потиче од речи ерос.  
(Жељко Пераловић, VI-2, час географије)
- 9/26. У Југославији има десет и по квадратних километара становника.  
(Милош Миловановић, VI-2, час географије)
- 10/27. Финску другачије зову Данска.  
(Марко Павловић, VI-2, час географије)
- 11/28. Крава ће отелити магарца.  
(Тања Глишовић, VI-2, час биологије)
- 12/29. У источној Европи провладава источноевропска клима.  
(Радисав Видојевић, VI-2, час географије)
- 13/30. Хидростатички притисак се заснива на нервној бази. (Неидентификовани паметњаковић из VI-2 на писменој вежби из физике)
- 14/31. Килограм је јединица за мерење запремине. У 800 грама има осам килограма.  
(Милош Миловановић, VI-2, час физике)
- 15/32. Притисак је јединица заснована на неравној бази.  
(Милан Нишавић, VI-2, час физике)
- 16/33. Срби су тражили уточиште у Приморју, око Саве и Дунава.  
(Петар Милошевић VI -2, час историје)
- 17/34. Лазар Хребељановић је касно почео да прави моравску Србију на Марици.  
(Радисав Видојевић, VI-2, час историје)
- 18/35. Овде галами само једна велика група.  
(Наставница Љиљана Витковић, час историје)
- 19/36. Када се Н и Ј стопе у један гласдобиа се аорист.  
(Радисав Видојевић, VI-2, час српског језика)

**З а п и с а л е : Биљана Сбалевић, VI-1, Бојана Пискулић, VI-2**

**Врѝ деѝињсѝва**

Лист ученика ОШ „Десанка Максимовић“ – 32 300 Горњи Милановац  
Улица Милушина Тодоровића Жица 66 \* Тел. 032/710-006 \* Тел/факс 032/725-374

Година II  
Број 4  
Јун 1997.

\*\*\*

Тираж 1200 примерака

Директор  
Милета Мијаиловић  
Главни и одговорни уредник  
Миливоје Трнавац, наст.

Ликовне радове одабрао  
Душан Лазаревић, наст.

Редакциони одбор ученика

Ивана Весковић, VIII/2  
Ана Николић, VIII/1  
Снежана Михаиловић, VIII/2  
Снежана Лазић, VIII/2  
Катарина Вучићевић, VIII/2  
Јелена Обреновић, VIII/2

Мишљењем Министарства просвете  
Републике Србије – број: 413-00-  
139/97-01, од 20.VI 1997. године –  
лист испуњава услов за ослобађање  
од плаћања пореза на промет  
Слог и штампа ИП „ЕПОХА“ Пожега  
Славка Бојића 52,  
Тел. 031/815-415, 813-100, 815-815